

ГРАЂА

Драгана Кујовић*

НЕКОЛИКО СВЈЕДОЧАНСТАВА КАО ПРИЛОГ ИЛУСТРАЦИЈИ ПРОСВЈЕТНИХ ПРИЛИКА У НОВООСЛОБОЂЕНИМ КРАЈЕВИМА ЦРНЕ ГОРЕ ТОКОМ 1913. ГОДИНЕ.

Период након 1912. године у Црној Гори обиљежен је континуираним настојањем да се обједини просвјетни систем у новоословођеним крајевима. У тим покушајима обазриво се водило рачуна да се оснују школе обавезне за све, с тим да вјеронауку предаје одговарајући вјероучитељ. У крајевима у којима је било присутно становништво исламске вјери исповијести, примјећује се упорна тежња да се задрже или поново отворе, и без дозволе нових просвјетних власти, тзв. „турске“ школе које су постојале за вријеме османске власти. Црногорске власти у снажном просвјетном таласу обраћале су посебну пажњу да се обавеза похађања општих основних школа, без обзира на показани отпор, свакако односи и на мушки и женски мусимански дјецу. Овај проблем биће мање или више присутан и као израз неповјерења и потребе затеченог становништва да се одбрани дотадашњи културни идентитет и важећи стандарди оријентално-исламске писмености. Међутим, очигледно је да су нове просвјетне власти биле спремне да покажу поштовање према вјерској традицији, али је приврженост, прије свега, тежњи да се успостави јединствени културно-просвјетни простор била доминантна карактеристика свих њихових активности. Крајем 1913. године донесена је Уредба о школама у ослобођеним областима као допуна Закона о народним школама и Закона о устројству гимназија.

* Аутор је приредио грађу у овом прилогу.

Према Уредби све школе, јавне и приватне, биле су под надзором нових државних власти, настава у основној школи обавезна за све грађане без разлике, ученици „других вјериоисповијести“ нису били обавезни да иду у школу за vrijeme великих вјерских празника, ниједна приватна школа није могла да постоји и ради без претходног одобрења министарства просвјете и црквених послова.

У овом раду биће представљено неколико свједочанстава у прилог наведеном, односно као могућа илустрација просвјетних прилика у новоослобођеним крајевима насељеним становништвом исламске вјериоисповијести. Ова документа обухватају: 1) обавијеси о отварању мекшеба у Бијелом Пољу време усменој дозволи краља Николе и негаштава одговор просвјетних власти; 2-7) шесет телеграма који се односе на текуће проблеме у примијени просвјетних прописа; 8) писмо в. г. школског надзорника беранско-загарских школа у којем су, поред извјесних претпјерица, концептори и произвољних и нестријећих вриједносних судова насталих ћод тештотом наслијеђених предрасуда и подозрења у односу на затежено смање писмености и образовни ниво, предложене занимљиве мјере у циљу побољшања рада у школама на њоменујшим територијама; 9) писмо из Рожаја министру просвјете с прашањем о дозвољени број часова вјeronauke и употреби вјерских књига. Документа преносимо у облику који је најближи оригиналу, поштујући језик и правопис извornog текста. Курзив је употребљен за дијелове текста који су рукописом исписани, уносили смо све ознаке бројевима или словима које су присутне на документу као накнадно административно обељежје и категоризација. Проблем су представљала нечитка заглавља телеграма и то смо у свим случајевима одређених двоумљења посебно и нагласили.

1)

КРАЉЕВИНА ЦРНА ГОРА

(место за грб)

УПРАВА БЈЕЛОПОЉСКЕ ОБЛАСТИ

Број 3259

7 Августа 1913.

Бијело Поље

*Министру Просвјете и Црквених Послова
Господину Мирку М. Мијушковићу,*

Цећиње

На основу Вашег данашњег брзојава пос бројем 1524, часиј ми је доспавши Вам, Госиј. Министре, да сам приликом свога йоврајка отпушта овамо свршетком мјесеца маја, срио у йулу Синан- бега Асанбезовића, из Вранеша с друштвом, који иђаше да приступи свијетлој руци Џ. В. Краља Господара. Чим се Синан бег с друштвом йоврајци овамо, одмах је објавио да је Џ. В. Краљ Господар благоизволио најмилостивије наредити, да се одмах отворе мејшти, које су неодложно и отворили.

То исто је поновљено и приликом доласка тамо г. Муфтије Делевића с друштвом почетком прошлога мјесеца.

У односним мејштима так предавања се држи на турском језику, а наставници ни у колико не одговарају квалификацијама, које се за то времена односном закону траже.

*Државни Савјетник
Управитељ Обласни
М. Дожић*

/стр. 2/

К. ЦР. МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И ЦРКВ. ПОСЛОВА

БРОЈ 1597

ЦЕТИЊЕ 11.VIII 1913.г.

СВ. бр. 1524

P

Обласној Упр. Бијело Поље

Како је могла обласна управа дојустити отварање мејшти, као овоме није обавијештена од надлежнога Министарства просвјете и Црквених Послова.

Тој је управи познато да по усавају и по позитивним земаљ. законима Министарство просвјете и Цркв. Послова врши врховни надзор над свим школама и бого沫њама у земљи, ше на основи штоа ваљало је тражити поштребно објашње ш. ј. надлежно одобрење, будући приче и искази појединих црквених људи ма то био и Синан бег или Муфтија Делевић, немају никакве правне вриједности.

Нека то пишење за сада осијане неодрнуто докле гдје тамо не дође врш. дужносни школског надзорника г. Милан Јемовић, па ће ми он с

штом управом поднијешти сходан приједлог, како ће се посматрани у датом случају као и за друге школе.

Цећ. 11.IX 1913.

*Министар
M. Мијушковић*

*Q
283*

/Државни архив Црне Горе- Цетиње,
Фонд Министарства просвјете и црквених послова
бр. 885 (5)

2)

598

Кр. Цр. Министарство Унутрашњих дјела
- Поштанско-Телеграфско Одјељење-

Мјесец X 1913 год ТЕЛЕГРАМ -Télégramme Примљен у

Службени подаци бр. 60 Мин. Просвјеште дан 3 сат

8...¹ подне

Уређені

M. Мијушковићу Цећ.

Цећ ог Пећ n° 57 класа 3 бр. ријечи 90 датум 3 сат 5 ју
подне

Ком. Војн. округа Г. бриџ. Вешовић мишљења је са којим се слажем, да се уведе обавезна настава као нај мухамеданском џеџом шако нај католичком т. ј. да џесца једне и друге вјероисповјесни обавезно посјећавају српску школу, којима се има даши вјероучитељ дојничне вјере. Ако се са овим слажеште изволите нам одобрити да горње изведенмо- са мухамеданцима изгледа да ће се моћи а са катол. неизвјесно је. Г. Вешовић каже или да за обје вјере буде једнако или саг да се не дира- чекам наређења.

В.Д. Надзор. М. Цемовић

¹ нечитко

/стр. 2/

К. ЦР. МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И ЦРКВ. ПОСЛОВА
БРОЈ 2280
ЦЕТИЊЕ 21.IX.1913.đ.

Г. Милану Цемовићу
Пећ телеграм

Одговор на ваш телеграм бр. 60- ургенћ добиће касније.

Министар
M. Мијушковић

Цет. 21/IX 1913.

/Државни архив Црне Горе- Цетиње,
Фонд Министарства просвјете и црквених послова
бр. 1279/

3)

1736

Кр. Цр. Министарство Унутрашњих дјела
- Поштанско-Телеграфско Одјељење-

Мјесец **10 1913** год. ТЕЛЕГРАМ -Télégramme Приспио у

Службени подаци	<u>Мин. Просвећење</u>	дан <u>8</u> сат
<u>6</u> мин. <u>35</u> љо ² подне		
бр. 79	<u>Г. Мијушковићу Цећ.</u>

Службеник,
(Потпис нечитак)

² број и ознака времена нечитки

Цећ ог Гусиње п^o 155 класа зв бр. ријечи 40 датум 8 сат 6 минут 3(5) ио³ подне

Ради знања досијављам Вам да су ђрваци мусимански из Плава и Гусиња изјавили писмено да желе српску школу учићи њихова ћеца, с тијем да им оце буду вјероучитељи.

B.g. надзорника
M. Цемовић

/стр. 2/

К. ЦР. МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И ЦРКВ. ПОСЛОВА

БРОЈ 2366

ЦЕТИЊЕ 26.IX.1913.г.

Свршено, ad acta.

Министар

M. Мијушковић

26/9.1913.

Цећиње

K

407

/Државни архив Црне Горе- Цетиње,

Фонд Министарства просвјете и црквених послова

бр. 1330/

³ број и ознака времена нечитки

4)

3782

Кр. Цр. Министарство Унутрашњих дјела
 - Поштанско-Телеграфско Одјељење-

Мјесец 10 1913 год ТЕЛЕГРАМ -Télégramme Приспиро у Цејш.

Службени подаци

Мин. Просвјеште

дан 15 сат

4 мин. 25 ио подне

број 101 хийно

Г. Мијушковићу Цејш.

.....

Службеник,

(Потпис нечитак)

Цејш ог Б. Полье п^o 204 класа 5 бр. ријечи 150 датум 15 сат 3 минут 20 ио подне

Част ми је вас извијестити да су овдашњи прваци мусимански изјавили шљедеће:

Као држављани иоց окрињем Џ. В. Краља Господара, ми иоցисани ирваци исјерег мусиманског стјановништва овдашњећ изјављујемо жељу и желимо, да се и наша џеџа заједнички школују, како ио наређује закон о основним школама. У исто вријеме молимо, да нам се одреде вјероучитељи оџе и њима илаште, који ће ипредавати вјеронауку мусиманској џеџи. Џеџа која су ипрема закону о основним школама дорасла за школу учиће заједнички све осима ипредмете изузевши вјеронауку којећу оџе ипредавати засебно ... (мусиманској)⁴ џеџи у мештима, који ипостоје код цамије. Муфтија Јусуп Делевић, Х. Ц. Кајабеговић, Зећир Дервовић.

Наведено Вам достављам ради знања и сходноћ ипостујка.

В. Д. Надзорника
 Мил. Џемовић

/Државни архив Црне Горе- Цетиње,
 Фонд Министарства просвјете и црквених послова
 бр. 1442 (2)/

⁴ уместо *a лиманској* у оригиналном тексту телеграма, претпостављамо да је требало да буде написано *мусиманској*...

5)

250

Кр. Цр. Министарство Унутрашњих дјела
- Поштанско-Телеграфско Одјељење-

Мјесец 11 1913 год ТЕЛЕГРАМ -Télégramme Приспио у

Службени подаци бр. 211 Засш. Мин. Просвјете дан 2
 сат 3 юн⁵ подне

Мин. Правде

Г. Бакићу

.....

Службеник,

(Потпис нечитак)

Цејш ог Беране п⁰ 19 класа зв. бр. ријечи 102 датум 2 сат 10
 минут 30 юн⁶ подне

И ако је министарство Просвјете на изјаву мухамеданаца из Плава (и) Гусиња предложило оце вјероучиље иак они се усуђују нешиљаши своју џеџу у школу а међутим закон о основним школама којег је Краљ Господар санкционисао чл. 7 и 13 последњи став обавезна су и мухамеданска џеџа похађаши државну школу, зато се молише да наредите како треба у Гусиње, да се изврши утис мухамеданске џеџе према закону о основним школама и њиној изјави коју су дали. Овоме мислим не треба ићи устаницији јер тако диктује наши национални интерес.

B.g. Надзорника
 M. Џемовић

/Државни архив Црне Горе- Цетиње,
 Фонд Министарства просвјете и црквених послова
 бр. 1630 (2)/

⁵ нечитко

⁶ нечитко

6)

5280

Кр. Цр. Министарство Унутрашњих дјела
 - Поштанско-Телеграфско Одјељење-

Мјесец 11 1913 год

ТЕЛЕГРАМ -Télégramme Примљен у

Службени подаци

Min. Просвјете

дан 24 сат

4 мин. 40 по⁷ подне

бр. 275

Цештиње

.....

Телеграфиста,
 (Потпис нечитак)

Цештиње од Беране п^o 148 класа 1 бр. ријечи 32 датум 24 сат 3
 минут по подне

Изволиће, молим вас, одговорићи хоће ли мухамеданска ђеца
 уразноваћи њега и како се наши учитељи имају управљаћи према њоме.

Вг. Надзор.

M. Цемовић

/стр. 2/

К. ЦР. МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И ЦРКВ. ПОСЛОВА

БРОЈ 3260

ЦЕТИЊЕ, 11.новембра 1913.đ.

Мухамеданска ђеца у петак треба да иду у школу осим за оно
 вријеме кад су молитве. Ово нека имају увиду учитељи и нека их пусте
 у цамију за вријеме молитве и клањања кад их воде старији.

Цеј. 13.XI 1913.

Министар

M. Мијушковић

Школском надзорнику

Беране

На спом. бројав од 11.XI т.г. број 275, Г. Министар Просвјете и
 Црк. Послова, су данас број горњи донио је своје рјешење које гласи:

⁷ нечитко

Горње Вам се саопштава ради знања и утрављања

По наредби Мин.

N

619

620

Просвјеште

Секретар М...⁸

/Државни архив Црне Горе- Цетиње,
Фонд Министарства просвјете и црквених послова
бр. 1907/

7)

1905

Кр. Цр. Министарство Унутрашњих дјела
- Поштанско-Телеграфско Одјељење-

Мјесец 12 1913 год. ТЕЛЕГРАМ -Télégramme Примљен у

Службени подаци

Мин. Просвјеште

дан 8 сат 11

мин. 45 и/o подне

бр. 331

Г. Мијушковићу

Цетиње.

.....

Телеграфиста,

(Потпис нечитак)

еiн. оg Беране п^o 148 класа ²бр. ријечи 53 датум 8 сат 11 минут
...¹⁰ подне

И поред што сам неколико пута јављао и да власници у бјелопољској области не воде рачуна већ муслимани без дозволе отварају мејџите.

Скроз сам пропитиван оваквом начину: јер је убитачно за наш национализам. За то молим за наређење како ће се посушити.

B.g Надзор.

M. Цемовић

⁸ потпис нечитак

⁹ нечитко

¹⁰ нечитко

/стр. 2/

К. ЦР. МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И ЦРКВ. ПОСЛОВА
БРОЈ 3518

ЦЕТИЊЕ, 25.новембра 1913.đ.

хийно

Министру Унутрашњих
Послова, Господину
Лабуду Ђушићу

Цећиње

Умольава се ъ. министар да би ѹреко ѹодручних органа извидио
најбржим јушем зашто управне власти дојуштају мусиманима да без
штитања проповедниках власти отварају мејтепе.

Да се ѹо ѹотреби овај акт ѹовраћи Министарству Просвјете с
изјештајем, шта се учинило.

Министар

Цећ. 25/ХI 1913.

Просвјете и Цркв. Послова

M. Мијушковић

КР. ЦР. МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ДЈЕЛА
...¹¹ ОДЈЕЉЕЊЕ

Број 8671

Цетиње, 25/-XI- 1913 год.

Г. Министру Просвјете

и Цркв. Послова

Цећиње

На основу предњег предлога наредио сам обласној Управи у
Бијелом Пољу, да се ни један мејтеп не смије отворити без претходног
знања и одобрења Министарства Просвјете и Црквених Послова и да
сваком таквом отварању стане на пут.

Министар Унутар. дјела
Лабуд Ђушић

¹¹ нечитко

Цетиње,
26/11. 1913 г.

/Државни архив Црне Горе- Цетиње,
Фонд Министарства просвјете и црквених послова
бр. 2117 (2)/

8)

КРАЉЕВИНА ЦРНА ГОРА
 (мјесто за грб)
НАДЗОРНИШТВО БЕРАНСКО-ЗАТАРСКИХ ШКОЛА
 Број 266
 Беране 10 новембра 1913 г.

МИНИСТРУ ПРОСВЈЕТЕ И ЦРКВ. ПОСЛОВА,
ГОСПОДИНУ МИРКУ МИЛУШКОВИЋУ,
ЦЕТИЊЕ

Историским развићком народа дошло се до тога, да је васпитање ваљан и моћан фактор истог у животу истог, јер на правилном васпитању почива будућност сваког народа и цијелој човечанству. Судбина сваког народа, његов најредак или назадак зависи од васпитања његове омладине. Давно је речено: ко има омладину тај има и будућност. Ми морамо стјорогу Јајсњу скренути на васпитање будућих грађана, ако мислимо егзистираји и као народ и као држава. Историја је нам, као за друго, тако и за ово учитељица. Који је народ и ако мали васпитао своју омладину на здравој и солидној основи, тај је постојао јак и снажан и никад није подлеђао ни чијој навали а имало је великих народа, који нијесу полагали никакву Јајсњу на васпитање свога посмлатка а који су морали пропасти. Ми морамо следовати стјорама културних народа, тим прије што наши народ има диспозиције за исто, јер је тун идеала и традиција својих предака. Свјесан је времена у којем живи, свога положаја и своје будућности. Свјесан је ста- (стп. 2)рих, новијих и најновијих мука, Јајиња, невоља и славних побједа а свјесан је завјештања својих џедова и традиједова- јединства српског народа.

На овој широкој основи, са савременим захтјевима, треба да се нашој основној школи постави темељ. Здравим и зрелим традицијама, усменим и писменим предањима, са савременим за данашњи живот и правилима, треба, да се храни основна школа. На овакој основи и са оваком храном основна ће школа постали свој свети и узвишиeni зачинац. Код свикој народа ћа и код нас а нарочито у новодобијеним крајевима, што ми је и циљ изнијети и представити, шта и како треба радити, ћо мојем скромном мишљењу, ћа да држава добије ваљане, сремне и послушне грађане нове а црква (цамија) побожнене.

Са српским православним елементом смо на чисто. Њему треба отворити очи, отворити му у сваком куту школу и аналфабетски курс, како би данашњи нараштај видио своју прошлост и будућност а за коју није смио ни помислити робујући вјековима. А шта ћемо с мусиманским елементом?

Наја је на школу. Школа ће временом све расчистити само у њој да раде сремни радници, пружети патриотизмом и незапади се радији дјелом и речју ван школе. Школа ће усјећи, да су Срби мусиманске вјере а не Турци а ту је доспа учињено. Њихов национализитет ће се врло лако уништити и асимиловати с нама, зато што носи карактер религијски а њихов религијски култ је сишао на највији ниво, јер га врише глүде и нейисмене оце, које (снпр. 3) као шакве треба да подржавамо и да не плаћамо за вјероучитеље основ. школа. Оце су аукторитети у мусиманском народу, њих платити а зато су одани, значило би привлачити омладину и власништвом их у нашем националном духу. Што ће оце предавати религију, што ништа не значи, јер као што рекох, прости и нейисмени а уз то и природно скучени, морају кайшулирати пре образованијим, писменијим и сремнијим. Ово се врло лако може извести у Плаво- Гусињској Области, Беранској, Бјелопољској и Плевељској, тим прије што ја мусимански народ говори српски и много обичаје задржасао је наше а сувише, што многи воде поријекло из стварне Црне Горе. А закон о осн. школама иначе нам је од помоћи, јер изрично каже, да ћеца дорасла за основ. школу обавезно похађају школу и да не смiju учити старији језик, већ државни- српски. Пописити ог овога значило би уништавати себе.

Ово би врло шешко ишло с аранутима у Пећкој Области, јер незнају ниједне речи српске. Мишљења сам, да се у тој Области отворе шаковане привредне школе и установите штукујуће учиће, који ће одрасле учитељи српски говорити. Излишни су аналфабетски курсеви, јер их треба прво научити говорити ћа писати.

Наредићи ће треба свима чиновницима у новој Цр. Гори, да несмију подржавати турски и арнаутски језик на штету српског, већ, да, приликом службеног разговора^(ор)¹², појправљају их блахим и мирољубивим начином.

Мислим, да је више за свајда расчишћено вјековно непријатељство између православног и мусиманског становништва, (стп. 4) који су далеко стајали, па и данас велики бедем између њих стоји, што је на врло велику штету нашу, те сам мишљења, а школа иначе на заједницу ради, да се претвори чиновницима, да поред лијеђа, лубазног разговора с мусиманима у служби и ван ње не жале труда како би наш народ видио, да је престала мржња и како би се што више придобило за школу.

По мојем скромном мишљењу све ово иде у корист наше националности, којој сада у новој Црној Гори ће треба, да постави темељ основна школа а коју ће треба отворити у сваком купу. Гледао сам, у колико ми је било могуће, у колико сам имао учитељских снага на распороду, да отворим све школе, које су радиле, нове, где има мало више српских кућа а нарочито радосан сам се осјећао, да израженој жељи, отворити мусиманима школу и да им учитеља. На оваква мјеста предлагао сам такве учитеље, који, по мојем мишљењу, заслужују.

Урђирао сам, да учитељи, поред свој шешког или узвишеног рада, буду ослобођени бриџе за школ. зграду и др. или управне и војне власти се ни мало не окрећу.

Да би се, с правом, очекивали Јовољни резултати основ. школе у новој Црној Гори, као резиме свега наведеног, част ми је предложити, да би се извело следеће:

1. Да све управне власти, пошто Школ. Одбора још нема, озбиљну пажњу скрену на побољшање школ. зграда и др. што јој ће треба;

(стп. 5) 2. Да чиновници у новој Црној Гори несмију, у службеној употреби, подржавати турски и арнаутски језик на штету српског;

2. Да се ради свима силама, а нарочито чиновници, на јединству православног и мусиманског становништва;

3. Учитеља ослободити сјољних незгодама и изражити од њега рад у школи и ван ње;

4. Сталним учитељима-цама у новој Црној Гори да им додајка мјесечно 20 динара, привременим 15 а заслуницима 10, зато што су изложени свима незгодама;

¹² нечитко

5. *Og учиштеља-ца трајшићи, да врше мисионарску службу. У колико придобију мусиманске џеџе за школу, у шолико ће их Краљ. Министар. Просвејеће наградити;*

6. *Који научи 15 грађана а нарочито мусимана, чишћаји, писаћи и рачунајши, да се најради са 200 пертера;*

7. *Сврдоћа јазићи (учиштељ) на вјерску осјетљивост а већу тажњу окренути при обрађивању нове и најновије наше историје;*

8. *Учиштељице ће бити најрађене, ако мусиманску женску џеџу приволе за школу и поред наставе придобије љубав истаку за женски рад и*

9. *Учиштељима-џамама и оцама одређити што прије плати и послати.*

Уђућен Вам је распоред учиштеља-ца у новој Црној Гори изузев Пљеваља и околине, које ће се извршити накнадно, чим се дигне србијанска посада.

Благодарећи на појавењу, увијек сам на услуги.

B.g. најзорника

Милан Цемовић

/Државни архив Црне Горе- Цетиње,
Фонд Министарства просвјете и црквених послова
бр. 1987(1,2)/

9)

службено

Министру Просвејеће и Црквенијех

Послова

Господину

Гос. Мирку Мијушковићу

Овде

Оца- Мула Ајруш- који је одређен за вјероучитеља овдашње^г Мухамеданске џеџе појаслио ми се, да му је управитељ школа саопштио да вјеронауку може предавати џеџи само два пута недељно, и што то два часа у мушкија а два у женској школи. Поред овога саопштења казао је да управитељ Очи да ни хитабе (књиже) не може употребљавати који се односе на мухамеданску вјеронауку.

Ова два саопштења изазвала су врло велико незаједничтво у народу, и исјерец исјећа слободан сам изјавио да у будуће нећемо слати дјецу у школу својевољно, ако се вријеме школског рата не јодијели равнотравно, т.ј. на једнак број часова између оце и учитеља, и ако се не буде дозволило дјеци мухамеданској да смију ући у објекте књижнице, као Куран и др., које се искључиво односе на мухамеданску вјеронауку. Ово кажемо услед тога, што је наша вјеронаука врло тешка, тако, да оца неће имати никаква усјеха, ако буде држаса само два часа недељно.

Остјајемо у нади да ће, Господ. Министар, учињеши да се народна традиција и жеље задовоље.

С поштовањем
Засиј. Кадије Ахмет Ганић

/стр. 2/

К. ЦР. МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И ЦРКВ. ПОСЛОВА

БРОЈ 3844

ЦЕТИЊЕ, 17. децембра 1913. године.

P

Из особијих обзира дојуштам да се вјеронаука држи у рожајској основној школи и мушкијој и женској сваког дана јој један час. Као ће се тај час распоредити одредиће управа те школе. Књиџе се на овим часовима могу ући у објекте књижнице које одговарају муслиманским вјерским обредима.

Цеј. 20/XII 1913

Министар
М. Мијушковић

Школском Наџзорништву
Беране

Г. Министар Просвјете и Цркв. Послова од данас још број 20, доноси је своје рјешење које гласи:

“

”

Изволиште о 20. броју рјешењу обавијестите управу онам. школе.

20/XII-1913. ѕ.

Цетиње

Г

756

По наредби

Министра Просвјете.

Секретар

M. Вукосавовић

/Државни архив Црне Горе- Цетиње,
Фонд Министарства просвјете и црквених послова
бр. 2327 (2)/